

Vonnisnummer / Griffienummer 2025 1569
Repertoriumnummer / Europees
Datum van uitspraak 25 februari 2025
Naam van de beklaagde
Systeemnummer parket 22CO48677 Rolnummer
Notitienummer parket GE66.WI.101800/2022

rechtbank van eerste aanleg
Oost-Vlaanderen, afdeling
Gent
Kamer G30DI

Vonnis

Aangeboden op
Niet te registreren

In de zaak van het openbaar ministerie tegen:

BEKLAAGDE:

RRN
geboren
van Belgische nationaliteit
ingeschreven te

beklaagde, bijgestaan door meester , advocaat te

TENLASTELEGGING

Als dader of mededader in de zin van artikel 66 van het strafwetboek;

verhuren, te huur of ter beschikking stellen, met het oog op bewoning, van niet-conforme of overbewoonde woning

als verhuurder, als eventuele onderverhuurder of als persoon die een woning ter beschikking stelt, een niet-conforme of overbewoonde woning rechtstreeks of via tussenpersoon te hebben verhuurd, te huur gesteld of ter beschikking gesteld met het oog op bewoning, namelijk een ongeschikt en onbewoonbaar pand, opgedeeld in woningen
te hebben verhuurd aan

in een pand gelegen te , kadastraal gekend als ,
, in eigendom toebehorend aan , geboren
, wonende te en geboren
, wonende te de
huwgemeenschap tussen beiden ten belope van 1429/10000 in volle eigendom en voor
8571/10000 in vruchtgebruik, en , geboren , wonende te
, ten belope van 8571/10000 in blote eigendom.

te in de periode van 1 januari 2021 tot en met 9 november 2022 (zie stukken 2-11,
57-66, 68-75, 109, 134, 140-141, 162-172)

(art. 3.34. Vlaamse Codex Wonen van 2021)

herhaling wanbedrijf op wanbedrijf

met de omstandigheid dat de betrokkene het misdrijf heeft gepleegd sedert hij veroordeeld werd tot een gevangenisstraf van ten minste een jaar bij een in kracht van gewijsde gegane beslissing (vonnis corr. Rb. Gent dd. 25/02/2022) op het ogenblik van de nieuwe feiten, en voordat vijf jaren zijn verlopen sinds hij zijn straf heeft ondergaan of sinds zijn straf verjaard is, (art. 56 lid 1 en 2 Sw)

VERMOGENSVOORDEEL : Art. 42 en 43 Bis S.W.B.

Tevens gedagvaard teneinde zich overeenkomstig art. 42 en 43bis van het Strafwetboek, te horen veroordelen tot de bijzondere verbeurdverklaring van **20.600,00 euro** zijnde

1. **hetzij** de vermogensvoordelen die rechtstreeks uit het misdrijf zijn verkregen,
2. **hetzij** goederen en waarden die in de plaats ervan zijn gesteld,
3. **hetzij** inkomsten uit belegde voordelen,

waarbij de rechter, indien de zaken niet kunnen worden gevonden in het vermogen van de beklaagde, de geldwaarde ervan dient te ramen (het equivalent bedrag).

Berekening:

- huuropbrengst woning gedurende de periode van 01/01/2021 tot en met 09/02/2022 of 14 maanden aan een maandelijkse basishuurprijs van 1.100,00 euro = 15.400,00 euro (zie stuk 11)
- huuropbrengst woning gedurende de periode van 13/08/2022 tot en met 13/04/2022 of 8 maanden aan een maandelijkse basishuurprijs van 650,00 euro = 5.200,00 euro (zie stuk 73)

PROCEDURE

De dagvaarding werd op 30 december 2024 overgeschreven op het kantoor Rechtszekerheid te . Zij vermeldt de kadastrale omschrijving van het onroerend goed dat het voorwerp is van de tenlasteleggingen en identificeert de eigenaar ervan zoals voorgeschreven door de wetgeving inzake hypotheek.

De behandeling en de debatten van de zaak hadden plaats in openbare terechtzitting.

De rechtspleging verliep in de Nederlandse taal.

De rechtbank nam kennis van de stukken van de rechtspleging en hoorde alle aanwezige partijen.

Het openbaar ministerie heeft haar vordering geformuleerd ter zitting.

VOORAFGAANDELIJK

De rechtbank verbetert de dagvaarding zoals in het beschikkend gedeelte vermeld.

BEOORDELING OP STRAFGEBIED

1. Overzicht van de feiten

1. Het pand in _____ omvat vier zelfstandige woningen en was eigendom van de huwgemeenschap van beklaagde _____ en zijn toenmalige echtgenote _____.

De buurtinspecteur meldde tekenen van slechte woonkwaliteit en indicaties van huisjesmelkerij waardoor er beslist werd om een woonkwaliteitsonderzoek uit te voeren.

Op 9 maart 2022 ging de wooninspectie ter plaatse. Omwille van het late uur werd enkel woning _____ onderzocht. De bewoners _____ gaven toestemming tot een huiszoeking.

Het gebouw had twee kleine gebreken in categorie I, 1 ernstig gebrek in categorie II en 1 gebrek dat een direct gevaar oplevert voor de veiligheid of gezondheid of mensonwaardige levensomstandigheden veroorzaakt in categorie III. Op verschillende plaatsen was er risico op elektrocutie, kortsluiting of brand. Hierdoor waren in elk geval alle woningen ongeschikt en onbewoonbaar; ook deze die niet verder konden worden onderzocht.

De woning _____ had in totaal 13 kleine gebreken in categorie I, 10 ernstige gebreken in categorie II en 4 gebreken die een direct gevaar opleveren voor de veiligheid of gezondheid of mensonwaardige levensomstandigheden veroorzaken in categorie III.

De gebreken die aanleiding gaven tot onbewoonbaarheid betroffen onder meer: opbouwstopcontact naast de cv-ketel hing los aan de muur, in de keuken wordt een stekkerdoos gebruikt als vaste opstelling met risico op overbelasting van circuit, in de traphal, inkomhal en berging sous-sol hangt losse bekabeling met blote geleiders, in de inkomhal zijn er zekeringen en een differentieelschakelaar niet in een zekeringenkast geplaatst, loshangende stopcontacten in de sous-sol en slaapkamer, lichtpunt te dicht bij de douche, elektrische geleiders boven de lavabo in de badkamer aan elkaar gedraaid met risico op elektrocutie, een toegankelijk plat dak zonder borstwering met valgevaar, lage ramen zonder borstwering.

De bewoners van appartement _____ legden een huurcontract voor dat gesloten werd met beklaagde voor de duur van 1 jaar vanaf 1 januari 2021. De huurprijs bedroeg 1.100 euro per maand. De communicatie met de huurders verliep moeizaam. Ze waren achterdochtig en zegden dingen die tegenstrijdig en verwarrend waren. Ze verklaarden dat de huisbaas maandelijks langs kwam. Behalve de verlichting zou alles goed werken.

Er stonden zeven personen ingeschreven in het appartement _____ verklaarden er met zes te wonen.

De aanwezige bewoners _____

Op 13 april 2022 werden ook de woningen onderzocht door de wooninspectie. Enkel woning kon worden betreden. Bij de overige woningen konden enkel de gebreken aan het gebouw zelf in rekening gebracht worden.

De woning had in totaal 3 kleine gebreken in categorie I, 1 ernstig gebrek in categorie II en 2 gebreken die een direct gevaar opleveren voor de veiligheid of gezondheid of mensonwaardige levensomstandigheden veroorzaken in categorie III.

De woning had in totaal 6 kleine gebreken in categorie I, 5 ernstige gebreken in categorie II en 4 gebreken die een direct gevaar opleveren voor de veiligheid of gezondheid of mensonwaardige levensomstandigheden veroorzaken in categorie III.

De woning had in totaal 3 kleine gebreken in categorie I, 1 ernstig gebrek in categorie II en 2 gebreken die een direct gevaar opleveren voor de veiligheid of gezondheid of mensonwaardige levensomstandigheden veroorzaken in categorie III.

De vier appartementen werden ongeschikt en onbewoonbaar verklaard door de burgemeester bij besluit van 13 juli 2022.

2. Met brief van 31 augustus 2022 leidde de wooninspecteur een herstellvordering in bij het parket. De wooninspecteur vorderde het uitvoeren van werken om de conformiteit te herstellen.

3. Op 19 oktober 2022 werd beklaagde verhoord. Hij verklaarde samen met zijn echtgenote eigenaar te zijn sinds 30 januari 2004. Hij verhuurde tot 2008/2009 aan studenten maar dat mocht niet meer van . Ongeveer 3 à 4 jaar geleden was hij gaan verhuren aan particulieren. De vier appartementen waren verhuurd. Hij had er onmiddellijk alles aan gedaan om de nodige werken uit te voeren, maar hij moest wachten op een hercontrole. Op dit moment is alles reeds een tijd in orde.

4. Op 9 november 2022 werd een eerste hercontrole gedaan na melding van herstel. Er waren nog heel wat gebreken aanwezig. Alle woningen waren verhuurd.

De Dienst Toezicht Wonen stelde dat er meldingen gebeurden van nieuwe domicilies in het pand.

De wooninspectie stuurde in april 2023 nog een herinnering naar beklaagde omdat zij de beloofde huurcontracten niet ontvingen en zij geen nieuwe melding van herstel mochten ontvangen.

Naar aanleiding van een melding van herstel ging de wooninspectie ter plaatse op 17 mei 2024. Alle woningen waren conform en aan het gebouw werden geen gebreken vastgesteld.

2. Bespreking van de schuldvraag

1. Beklaagde moet zich voor de rechtbank verantwoorden wegens het verhuren van vier ongeschikte en onbewoonbare woningen in een pand in in de periode van 1 januari 2021 tot en met 9 november 2022. Beklaagde moet zich bovendien verantwoorden wegens de staat van wettelijke herhaling.

Beklaagde verzocht om de vrijspraak.

2. Beklaagde is van oordeel dat hij drie maanden de tijd had om de gebreken te herstellen, de procedure bij conformiteitsonderzoeken van toepassing was en de procedure tot aan de herstellvordering louter burgerlijk zou zijn. De vaststellingen in dit dossier werden echter gedaan door de wooninspecteur en beklaagde heeft geenszins recht op een termijn alvorens de verhuur van niet-conforme woningen pas strafbaar zou zijn. De verhuur van niet-conforme woningen is vanaf de eerste dag strafbaar. Het openbaar ministerie dat kennis krijgt van een bepaald misdrijf is in beginsel vrij om te beslissen of het al dan niet wenselijk is dat een strafvordering uit hoofde van dit misdrijf wordt ingesteld. Het is niet aan de rechtbank om deze beslissing te beoordelen.

Uit het strafdossier blijkt bovendien helemaal niet dat de woningen binnen de drie maanden hersteld waren of de wooninspectie talmde om een hercontrole uit te voeren en daarom het herstel pas op 17 mei 2024 (meer dan twee jaar na de controle) kon worden vastgesteld. Uit het proces-verbaal met betrekking tot het verhoor van beklaagde op 19 oktober 2022 blijkt dat beklaagde in zijn verhoor stelde onmiddellijk een hercontrole te wensen. Toen de wooninspectie na het verhoor 24 oktober 2022 voorstelde als datum voor de hercontrole, vond beklaagde dit blijkbaar te snel en verkoos hij een latere datum. In onderling overleg werd toen 9 november 2022 afgesproken. Het lag dus niet aan de wooninspectie dat er niet al vroeger een hercontrole plaatsvond. Bovendien waren de woningen op 9 november 2022 geenszins in orde zodat vaststaat dat de woningen in geen geval reeds vroeger conform waren.

Evenmin is het zo dat een woning enkel ongeschikt of onbewoonbaar zou zijn indien de burgemeester dit besluit heeft genomen. De Vlaamse Codex Wonen bepaalt bij de definities in artikel 1.3 wanneer een woning ongeschikt of onbewoonbaar is:

“33° onbewoonbare woning: een woning met minstens één gebrek van categorie III als vermeld in artikel 3.1, §1, derde lid, 3°;

35° ongeschikte woning: een woning met minstens één gebrek van categorie II als vermeld in artikel 3.1, §1, derde lid, 2°, of van categorie III als vermeld in artikel 3.1, §1, derde lid, 3°”

Indien de wooninspectie aldus voldoende gebreken vaststelt, kan de wooninspectie zelfstandig besluiten dat een woning ongeschikt of onbewoonbaar is. Het is dus niet zo dat de wooninspecteur zich hierbij vergaloppeerde zoals beklaagde in conclusie vermeldt.

Ook niet correct is de stelling van beklaagde dat bij de hercontrole op 9 november 2022 enkel andere gebreken werden vastgesteld terwijl de eerder vastgestelde gebreken allemaal zouden hersteld geweest zijn.

Zo bleken er op 9 november 2022 onder meer nog steeds in de traphal en inkomhal op meerdere plaatsen losse bekabeling met blote geleiders te hangen waardoor er kans was op elektrocutie (gebrek categorie II), was in de inkomhal de zekering nog steeds niet in een zekeringkast geplaatst waardoor er kans was op elektrocutie (gebrek categorie III), voldeden de woningen nog steeds niet aan de rookmeldersplicht (gebrek van categorie II) en kon er nog steeds niet aangetoond worden of er voldoende isolatie was (gebrek van categorie II).

Na 9 november 2022 nam beklaagde lange tijd geen contact meer op met de wooninspectie en bezorgde hij niet de reeds bij zijn verhoor op 19 oktober 2022 gevraagde en beloofde huurcontracten. Hij gaf geen informatie over de voortgang van de werken en bezorgde geen

bewijzen van uitgevoerde herstellingen zoals foto's of facturen. Pas op 24 april 2024 deed beklaagde een melding van herstel. Intussen bleef beklaagde de ongeschikte en onbewoonbare woningen gewoon verder verhuren, ook aan nieuwe bewoners. De stelling dat alle gebreken steeds onmiddellijk werden weggewerkt en beklaagde niet wist dat hij niet-conforme woningen verhuurde is niet correct.

Uit niets blijkt dat de procedure misbruikt werd om beklaagde maximaal te treffen.

3. Beklaagde stelt dat hij niet wist dat de woningen niet-conform waren en er van hem niet kan verwacht worden dat hij als particulier verhuurder evenveel technische kennis en expertise aan de dag kan leggen als een erkend woningcontroleur. Hij roept de dwaling in. De rechtbank wijst er op dat alle technische vereisten waaraan verhuurde woningen moeten voldoen nauwkeurig zijn opgenomen in de wetgeving en dat beklaagde geenszins een particuliere maar een professionele verhuurder is zoals bleek ter zitting. Beklaagde verklaarde vijf panden te verhuren en te leven van de huuropbrengsten.

Het valt niet na te gaan waarvan de beklaagde op de hoogte was en het is ook niet relevant. De persoon die een woning ter beschikking stelt met het oog op bewoning, mag dit immers pas doen als die woning conform en woongeschikt is. Deze persoon hoort dit te weten. Die kennis is niet afhankelijk van een voorafgaande mededeling of verwittiging door een overheid, bv. door de wooninspecteur die vaststelling van inbreuken doet.

Indien beklaagde onvoldoende kennis had omtrent de vereisten waaraan een woning moet voldoen, dan stond het hem vrij om conformiteitsattesten aan te vragen alvorens met de verhuur te starten, wat hij echter niet deed. Minstens heeft beklaagde zich bewust niet geïnformeerd. Beklaagde kan zich niet beroepen op dwaling.

Het moreel element van het misdrijf vereist enkel (algemeen) opzet, dit is *in casu* niet te doen wat door de vermelde bepalingen geboden is te doen. De Vlaamse Codex Wonen van 2021 geeft geen aanduiding nopens het moreel element, zodat het bewust en vrijwillig handelen volstaat. Dat van dit laatste sprake is wordt verondersteld bij het plegen van de materiële handeling, die als de uiting van de vrije en bewuste wil van de beklaagde moet worden aangezien, wanneer deze het bestaan van een schulduitsluitingsgrond, zoals overmacht of onoverkomelijke dwaling, of van een rechtvaardigingsgrond, zoals noodtoestand, niet enigszins geloofwaardig maakt. De beklaagde voert geen verschonings- of rechtvaardigingsgronden aan, noch maakt hij deze aannemelijk.

4. Gelet op de talrijke gebreken die vastgesteld werden aan het pand en de woningen op 9 maart 2022, 13 april 2022 en 9 november 2022 en de vastgestelde verhuur van de woningen waarbij het huurcontract van appartement 0001 startte op 1 januari 2021, zijn de feiten van de enige tenlastelegging voor de rechtbank bewezen in hoofde van beklaagde.

Gelet op de aard van de gebreken die vaak structureel van aard waren, staat het voor de rechtbank vast dat de woningen reeds op 1 januari 2021 niet conform waren en niet verhuurd mochten worden. Het is geenszins zo dat de feiten pas strafbaar zouden zijn vanaf de vaststelling van de gebreken door de wooninspectie. Anders dan beklaagde beweert is dit geen constitutief element dat opgenomen is in artikel 3.34 Vlaamse Codex Wonen.

Beklaagde verhuurde gedurende de ganse incriminatieperiode woningen die niet conform, ongeschikt en onbewoonbaar waren in het pand in

3. Straftoemeting

1. Bij de straftoemeting houdt de rechtbank rekening met de aard en de objectieve ernst van de bewezen verklaarde feiten, de begeleidende omstandigheden, de eventuele strafverzwarende factoren en de persoonlijkheid van beklaagde zoals die blijkt uit het strafrechtelijk verleden, gezinstoestand en arbeidssituatie, voor zover de rechtbank die kent.

De straf heeft niet alleen een vergeldende functie, ze moet ook preventief werken: ze moet beklaagde ertoe aanzetten in de toekomst geen misdrijven meer te plegen.

2. De regelgeving over het Vlaamse woonbeleid beoogt onder meer het waarborgen van het fundamenteel recht op menswaardig wonen. Personen die onroerende goederen verhuren met winstoogmerk moeten bij de verhuur of terbeschikkingstelling van woningen de door de overheid opgelegde kwaliteitsnormen en – vereisten strikt naleven en mogen niet besparen op investeringen hiertoe.

3. Beklaagde is jaar oud en werd reeds éénmaal correctioneel veroordeeld wegens partnergeweld en wapenbezit tot een gevangenisstraf van 18 maanden met probatieuitstel bij vonnis van 25 februari 2022. Een voor eensluidend verklaard afschrift van dit vonnis met attest van niet verhaal werd gevoegd aan de strafinformatie. In die omstandigheden werden de thans bewezen verklaarde feiten vanaf 28 maart 2022 gepleegd in staat van wettelijke herhaling. Beklaagde komt door deze veroordeling niet langer in aanmerking voor de gunst van het gewoon uitstel.

Gelet op de economische aard van de misdrijven, is een geldboete en de verbeurdverklaring van de vermogensvoordelen, zoals hierna besproken, de meest passende straf. De straf moet beklaagde doen afzien van economische afwegingen inzake pakkans, bestraffing en economisch voordeel en hem ertoe aanzetten voortaan bij verhuring of het ter beschikking stellen van woningen alle veiligheids- en kwaliteitsnormen in het belang van de bewoners in acht te nemen. Nu beklaagde geen uitstel meer kan genieten zal de rechtbank bij het bepalen van de hoogte van de geldboete rekening houden met het thans bereikte herstel van de woningen.

Zoals ook opgemerkt door beklaagde in conclusie klopt de berekening van het openbaar ministerie zoals opgenomen in de dagvaarding van de huuropbrengsten niet volledig. De rechtbank berekent de vermogensvoordelen als volgt:

- Voor woning voor de periode van 1 januari 2021 tot en met 9 maart 2022 of 14 maanden aan 1.100 euro per maand = 15.400 euro
- Voor woning voor de periode van 13 augustus 2022 tot en met 13 april 2023 of 8 maanden aan 650 euro per maand = 5.200 euro

De hierna bepaalde verbeurdverklaring van het equivalent van de vermogensvoordelen, die schriftelijk door het openbaar ministerie werd gevorderd, belet dat beklaagde vruchten geniet uit de door hem gepleegde misdrijven. Tegelijk houdt het door de rechtbank in billijkheid bepaald bedrag als equivalent van de vermogensvoordelen rekening met het feit dat de verbeurdverklaring geen onredelijke straf mag zijn, evenals met het feit dat inmiddels het herstel werd gerealiseerd. Dit bedrag, naast de opgelegde geldboete, is niet buitensporig en vormt geen disproportionele inmenging in het eigendomsrecht van beklaagde.

HERSTEL

De rechtbank stelt vast dat het herstel inmiddels kon worden vastgesteld op 17 mei 2024 waardoor de herstellvordering zonder voorwerp is.

BEOORDELING OP BURGERLIJK GEBIED

Omdat het door beklaagde gepleegde misdrijf mogelijk nog andere schade heeft veroorzaakt, houdt de rechtbank de overige burgerlijke belangen ambtshalve aan, overeenkomstig artikel 4 van de Voorafgaande Titel wetboek van Strafvordering (art. 4 V.T.Sv.).

TOEGEPASTE WETTEN

De rechtbank houdt rekening met de volgende artikelen die de bestanddelen van de misdrijven en de strafmaat bepalen, en het taalgebruik in gerechtszaken regelen:

art. 11, 12, 14, 16, 31, 32, 34, 35, 41 Wet van 15 juni 1935;

art. 4 Wet van 17 april 1878 - Wet houdende de voorafgaande titel van het Wetboek van Strafvordering;

art. 162, 182, 184, 185 §1, 189, 190, 194, 195 Wetboek van Strafvordering;

art. 1, 2, 3, 7, 38, 40, 41, 42, 43, 43bis, 56, 66, 100 Strafwetboek; alsmede de artikelen en wetsbepalingen aangehaald in de tenlasteleggingen, zoals hiervoor omschreven;

art. 1, 2, 3 Wet van 5 maart 1952;

art. 28, 29 Wet van 1 augustus 1985;

art. 4 §3 van de wet van 19 maart 2017 tot oprichting van een Begrotingsfonds voor de juridische tweedelijnsbijstand;

art. 91 2^e lid van het Koninklijk Besluit van 28 december 1950 houdende het algemeen reglement van de gerechtskosten in strafzaken;

DE RECHTBANK:

op tegenspraak ten aanzien van

VOORAFGAANDELIJK

- *Verbetert de datum in de verbeurdverklaring in de dagvaarding als volgt:*

VERMOGENSVOORDEEL : Art. 42 en 43 Bis S.W.B.

Tevens gedagvaard teneinde zich overeenkomstig art. 42 en 43bis van het Strafwetboek, te horen veroordelen tot de bijzondere verbeurdverklaring van **20.600,00 euro** zijnde

4. **hetzij** de vermogensvoordelen die rechtstreeks uit het misdrijf zijn verkregen,
5. **hetzij** goederen en waarden die in de plaats ervan zijn gesteld,
6. **hetzij** inkomsten uit belegde voordelen,

waarbij de rechter, indien de zaken niet kunnen worden gevonden in het vermogen van de beklaagde, de geldwaarde ervan dient te ramen (het equivalent bedrag).

Berekening:

- huuropbrengst woning gedurende de periode van 01/01/2021 tot en met 09/02/2022 of 14 maanden aan een maandelijkse basishuurprijs van 1.100,00 euro = 15.400,00 euro (zie stuk 11)
- huuropbrengst woning gedurende de periode van 13/08/2021 tot en met 13/04/2022 of 8 maanden aan een maandelijkse basishuurprijs van 650,00 euro = 5.200,00 euro (zie stuk 73)

OP STRAFGEBIED

Ten aanzien van

Verklaart de feiten van de enige tenlastelegging bewezen.

Veroordeelt ; *zich bevindende in staat van wettelijke herhaling*, voor de enige tenlastelegging:

tot een **geldboete** van **6.400,00 EUR**, zijnde **800,00 EUR** verhoogd met 70 opdecimen.

Boete vervangbaar bij gebreke van betaling binnen de wettelijke termijn door een gevangenisstraf van 3 maanden.

Bijzondere verbeurdverklaring

Beveelt de **bijzondere verbeurdverklaring** overeenkomstig de artikelen 42 en 43bis Strafwetboek van een bedrag van **10.000,00 EUR**, zijnde de vermogensvoordelen die rechtstreeks uit het misdrijf zijn verkregen.

Herstel

Stelt vast dat de herstellvordering zonder voorwerp is.

Kosten

Veroordeelt tot betaling van:

- een bijdrage van 1 maal **200,00 EUR**, zijnde de som van 1 maal 25,00 EUR verhoogd met 70 opdecimen, ter financiering van het Fonds tot hulp aan de slachtoffers van opzettelijke gewelddaden en de occasionele redders
- een bijdrage van **24,00 EUR** aan het Begrotingsfonds voor juridische tweedelijnsbijstand
- een vaste vergoeding voor beheerskosten in strafzaken. Deze vergoeding bedraagt **61,01 EUR**
- de kosten van de strafvordering tot op heden begroot op **348,88 EUR**

OP BURGERLIJK GEBIED

De rechtbank houdt ambtshalve de burgerlijke belangen aan.

Dit vonnis is gewezen en uitgesproken in openbare zitting op **25 februari 2025** door de rechtbank van eerste aanleg Oost-Vlaanderen, afdeling Gent, kamer G30DI:

- ; rechter

in aanwezigheid van het lid van het openbaar ministerie vermeld in het proces-verbaal van de terechtzitting,

met bijstand van griffier